

Fra Aftenbladets arkiv

-Ved Christian F. Uhl

Besøg til Nedre Oftedal og en fisketur

(Del 4 av 4 artikler)

Den første dagen deroppe var det opholdsver, men lidt kalsligt, naar det tog til å blæse. Vi holdt imidlertid varmen i os med arbeide, og i saant godt lag gik tiden saa fort, at vi vidste ikke ord af, førkl. slo 8 og mørket begyndte å falde paa.

Ned tilgars er ikke mere end en ½ timers maadelig gang; tog saa didned med natten og hadde det overlag godt hos han Per baade paa madsiden og med læga. Merkværdig hvor venlige og lagelige mennesker er alligevel. Disse her ikke alene lod oss fiske det, vi vilde, i vandene deres, men opvarter og huser di os atpaa. Husker for mange aar siden efterpaa et sted, di kom kjørende med en liden baad, di vilde ha op i et fjeldvand, som laa i bumarken hans gamle Dave Neresen. Han saa dem komme deisendes me ´n og bidde, til han fik dem paa nært hold; men da kan det hænde di fik det. Sint som en tyr, skjælvende i maalet, hakkende tænder og rystende over hele kroppen dængde han dem med skjældsord og skjænd slig, at stakkaren maatte beint snu og fare tilbars med baaden sin, for di var bange, han ellers plokte dem sont.

Saant risikerer en altsaa ikke paa Kyllingstad. Der under di bykaren saa gjerne den fornøielse å dra noen fisk, for di vet, der er alltid nok igjen.

Den følgende morgen, tirsdag, vilde vi saa tidlig afsted, at vi tænkte paa å lure os ud uden å vække dem og saa bare svinge kjelen i «Proviantkraanaa» vors. Men tak skal du ha. Der blev andre boller af. Konen lugtet lunt hun og var ligesaa smart og gløgg som vi. Hun vilde ikke vide no af saan fantagonga. 1/2 5 var hun paa og hadde kaffen kogende, før vi var skikkelig færdige. Noen fornydelige senger, saa du maatte syte med å forlate dem, og saa mad og kaffe i otten det, vi vandt – slig modtagelse og vyrna faar man nok ikke altid. Det var no andt det ende der øster. Men saan er di paa Kyllingstad.

Lette paa foden som erler fo´r vi op brækken før daggry og var i kraanaa vors allerede ved 6tiden. Han saa ud til no av hvert, da vi fo´r op, og længe varte det heller ikke, før uveret kom. Mens vi var ude paa vandet med vore redskaber, blæste det slig, at det var med nøden, vi vandt manøvrere baaden, og efter etpar timers arbeide maatte vi in til kraanaa vors igjen for å se, om han ikke vilde bedage sig. Imidlertid fik vi pannen paa og stegte no av fisken til frokost; men da laaste han i å regne og, saa det drøb baade paa fisken og i koppen; men det smaug lige godt og varmde dueligt, hvilket nok kunde trænges, da vi frøs, saa vi skalv.

Augte paa med stormen og drevregn slig, at det blev umuligt. Maatte bare pakke sammen vore sager og se å komme os nedover baade med dem og fiskekjiben til vers. Vi hadde nemlig gjort god fangst alligevel, aal og aure af bedste kvalitet og største slag. Der hændte os det merkelige, da vi satte udlægget om kvelden, at en diger aure hukte i med det samme, saa vi maatte dra ind igjen et halvt snes angler for å berge den op i baaden, og da vi vi den følgende dag kænde paa hin siden, laa der en stor lige i straen, død for et par timer siden, som vi aldrig kunde begribe, hvor den var kommen fra. Der fantes ikke mén eller merke paa den efter no slags ond medfart enten i garn eller paa krog eller lignende. Ganske hel og blank som sølv.

Tog altsaa nerover dalen igjen; var indom i Strædet hos han Ole og Ane, hvor vi fik den samme venlige og tjenstvillige modtagelse som altid, og da vi hadde gjort os tilgode her med det, huset formaar, bar det tilbake til udgangspunktet, til Haraland, hvor det smagte urimeligt godt å faa kaste sig atpaa og faa kvile ut efter disse 2 dages strabatser. Vi tog os senere en liden trip ned i aalen og hev op noen af di tappene, som gaar der; men det var jo ikke stort andt end kattermad og lige kalt blæst ´an fremdeles fra nord, saa vi skyndte os snart i hiet igjen.

Men der blev huskestue med natten, kan di tro. Ei sogga, som sko fø. Men saa sint og galen, at hun vilde dræbe afkommet sit tilhvert det kom frem, og satte endog efter folkene, naar di skulde ud. Endelig hadde di faat fra ´ner 10 stykker og gjemt dem i en stor kjibe indved ovnen saalænge; men mener du ikke, hun hadde beholdt en endda, og da vi var gagne fra ´ner, og hun saa sin kjans til det, kvitterte hun den 11te og dræbt ´an med et samme, det svinet. Senere maatte di bruke vold for å faa ongene til ´ner.

Hadde aldrig trot det.

Vidste, der var saa biringe og birada¹ mennesker, men hadde aldrig trot, der var saa rotne svin.

Med beundring og takfølelse ligeoverfor folkene paa Haraland, hvor meget di magter, naar det gjelder opofrelse for sine medmennesker, føg vi ud i morgengryet onsdag og var tilbake i byen igjen med morgentoget kl. 9 – glad og fornøiet over å ha har en yderst fornøielig og interessant tur, rig paa nye erfaringer og oplevelser.

¹ birada = dårlige